

Що ще кажа и на двѣ-те, когда гы видя че
плачать ради твоє-то отгутствіе? За мене
не ти говоря, жестокая! но що ще быда и
азъ, когда не тя виждамъ вече зарань съ на-
съ, никто вечеръ въ ваше-то содружество?
Когда гледамъ два-та финици посадены въ
наше-то рождество, и свидѣтели суща только
время на наша-та взаймна любовь? Ахъ! по-
неже ново счастіе желаешь, и искашъ дру-
го а не отеческо-то сѧ мѣсто, и другы доб-
рины а не оныя съ мон-те трудове, остави
да тя содружа въ кораба гдѣ-то отшествова-
шъ, щати насердчова срещу бура-та, коя-то
причинява тебѣ только страхъ и въ сушата.
Ще успокоя глава-та ти верху мон-те гар-
ды, ще стоплямъ серце-то ти верху мое-то
сердце; и у Франція гдѣ-то отхождашъ да
тражишъ богатство и величіе, ще ти слугу-
вамъ като единъ твой робъ. Благополученъ
отъ твоє-то само счастіе, въ тыя палаты гдѣ-
то ще тя видя да ти слугуватъ и да ти ся
радуватъ, ще ти мамъ юще по вече богатство
и благородіе, щото дати пренеса най голема-
та жертва като умра на твои-те нозѣ.

Плачовете присѣкнаха гласа му, и чухме